

Priroda p na dlanu

magazin Kluba Budimlija

Broj 1. | 2017. god.

**Autor
"Američkog
eksperimenta"
piše o Budimliji
- str. 3.**

**Najveći
"Skakavac"
na svetu
atrakcija
Budimlije
- str. 11.**

**I na kopnu
i na vodi
- str. 6.**

**Iz Londona
u Budimliju
- str. 22.**

**Za male i velike
avanturiste
i sportiste
- str. 8. i str. 20.**

Reč kolektiva

Sadržaj

Želja ljudi da se ponovo približe prirodi potpuno je opravdana i nadasve korisna. Čovek modernog doba, uvučen u virtuelni svet interneta i društvenih mreža, okovan asfaltom i betonskim zidovima, suočen sa asocijalnim tempom života i opštim manjkom empatije, u stegama društva, otuđen je od onog iskonskog. Upravo to, iskonsko, što kao tajni zapis leži duboko u našim genima vuče nas ka prirodi. Pogledajte ljude okupljene oko vatre. Primetićete da svi gledaju u plamen iako tu nema nešto posebno da se vidi. Ljudi će posmatrati nestvarne bolje zalaska sunca, zagledaće se u zelena šumska prostranstva, nemo slušati šum rečnih talasa. E to je taj tajni zapis, naše genetsko nasleđe, koje nas, kada smo okruženi prirodom čini bezbrižnim.

Vaša i naša Budimlija zato je posebna. Mi koji smo tu svakodnevno crpimo čistu energiju iz prirode. To nas čini srećnim i ljubaznim, i tu energiju delimo sa našim gostima. Budimlija i njena priroda ostaju svima u srcu, bilo da ste gučevske šume posetili kao gosti ili u njima pronašli zaposlenje.

- 3 Topovi i drinske vile
- 4 Raj se stvarao ovako
- 6 I na kopnu i na vodi
- 7 Za telo i dušu
- 8 Osmeh cene nema
- 10 Majko prirodo, hvala!
- 11 "Skakavac"
- 12 Ponos Budimlije
- 14 Dobar glas daleko se čuje
- 16 Utisci posetilaca
- 17 Gosti koji donose sreću
- 18 Mi smo ta ekipa
- 20 Iz Budimlije u Super ligu
- 21 Priroda zove, vreme za pobeđe nove
- 22 Tisa u Budimliji
- 23 Ambasador Petar Aleksić
- 24 Lilanje
- 25 Rakija i pivo
- 26 Ovo se pamti
- 28 Beg, rudari ili jabuke, ko nam je kum?
- 29 Nagrada za naše goste

Topovi i drinske vile

Zasenjeni lepotom drevnog italijanskog grada mnogi turisti kažu: “Vidi Napulj, pa umri!”, a ja, zasenjen zelenilom modrih gučevskih šuma i nekim čudnim, skoro pobožnim mirom okolnih brda, mogu da dodam: “Vidi Budmiliju, odmaraj se i - živi!” Jer, radeći novinarski posao obišao sam mnogo lepih svetskih gradova, banja i odmarališta, ali se nigde nisam tako odmorio kao ove godine u tihoj i prelepoj Budimliji.

Ovaj klub, i mesto, okruženo stoletnim šumama i presečeno bistrom planinskom rečicom istog imena, nudi nešto što druga, poznatija i veća odmarališta ne nude. Iza čudesnih brda, kroz senovite predele, dopire šum drinskih talasa i šum nemirne istorije. Nedaleko odavde, ne mestu gde se sastaju nebo i zemlja, pod oblacima, vođena je jedna od najčuvenijih bitaka u Prvom svetskom ratu u kojoj je srpska vojska na Gučevu odnela snažnu pobeđu. A samo nekoliko kilometara dalje, u selu Runjani gde se nalazio glavni štab srpskih ustanika, stotinak godina ranije vidao je rane vožd Karađorđe, zadobijene u velikim bitkama na Loznici i Lešnici. Zajedno sa drugim jadarskim vojvodama svojom krvlju temeljio je novu srpsku državu. Koji kilometar dalje, u obližnjem Tršiću i Tronoši, Vuk Stefanović Karađžić spremao se da postavi osnove jezika i nacije, zahvaljujući čemu će avgusta 1914. svet ostati zadivljen prvom savezničkom vojnom pobedom na Ceru, u kojoj su malbrojniji Srbi do nogu potukli Austrougare i poterali ih preko Drine.

Za vedrih noći, kad se zvuk lako prenosi, u kafiću, pored budimlijskog bazena još se mogu čuti srpski topovi i rzanje konja sa plavih gučevskih visova. To rzanje opominje: istorija se ponavlja budalama, pametni je pretvaraju u novu, opreznost stvarnost. Stoga, polako prijatelju! Nije važno hoćeš li prvo skočiti ili ćeš reći “hop”, važno je da razmisliš kuda te taj skok vodi. I da se, za promenu, opustiš. Tu, blizu tebe, događaju se krasne stvari: ispod obližnjeg vodopada, čije vode padaju sa visine od osam metara, po legendi kupaju se drinske vile. Skrivenim šumskim stazama, priča se, prikradaju se ovom čarobnom mestu i merkaju mladiće pristigle iz mnogih krajeva sveta. Potpisnik ovih redova, već dobrobrano zašao u godine, priznaje da je u Budimliji više uživao u zdravoj organskoj hrani, dobroj usluzi i radosnoj graji dece nego u čarima ovakvih šumskih lepotica. A mir, koji je pritom u sebi našao, nemerljiv je sa bilo čime što je dosada doživeo.

Dovidenja, Budimlijo! Do idućeg leta!

Milomir Đukanović

Milomir Đukanović (1948), novinar, pesnik, romansijer, pripovedač i satiričar, bio je dugogodišnji urednik „Ježa“ i Televizije Beograd.

Đukanović je u književnost ušao zbirkama satiričnih priča i pesama, a potom se okrenuo “ozbiljnoj književnosti”. Njegovi romani “Američki eksperiment” i “Koktel Menhetn” (1995), doživeli su više izdanja i prevedeni su na nekoliko svetskih jezika.

Raj se stvara ovako

Sada već davne 2000. godine na "goloj" livadi, na mestu gde je nekad bila brana koja je pregrađivala rečicu Budimliju sagrađen je bazen, a malo dalje nekoliko kućica u planinskom stilu. Time je zvanično počelo stvaranje Kluba Budimlija.

Matična firma DIV Company sagradila je ovaj klub za svoje zaposlene i do 2012. Budimlija je bila odmaralište zatvorenog tipa. Nakon toga otvorena je za javnost i tokom prethodne 4 godine postala je omiljeno mesto ljudi iz većeg dela Zapadne Srbije, Vojvodine i Bosne i Hercegovine.

Klub Budimlija postoji od 2000. godine i do 2012. bio je izletište zaposlenih u matičnoj firmi "DIV Company". Nakon toga otvoren je za javnost i tokom prethodne 4 godine postali smo omiljeno mesto ljudi iz Zapadne Srbije, Vojvodine i Bosne i Hercegovine.

Kako je Klub Budimlija rastao tako su se i poboljšavali uslovi za život u istoimenom naselju i mesnoj zajednici Trbušnica. Urađen je asfaltni put i nova trafo stanica što je donelo trofaznu struju i stabilan napon. Za izgradnju odmarališta angažovani su meštani,iskusni zidari, električari, keramičari, vodoinstalateri, a oni mlađi dobili su priliku da rade na održavanju i u restoranu kao kuvari, konobari ili šankeri. Ubrzo je jedan deo stanovnika ove male zajednice imao stabilan posao. Obzirom da je celo mesto zajedno radilo na istom zadatku uspeh je bio zagarantovan. A upravo to jedinstvo učinilo je da početkom 2016. godine otvorimo dve vile sa ukupno 15 soba i 3 apartmana. Takođe, u okviru našeg kluba nalazi se restoran, kafić, bazen, aqua park, dečja igraonica, mini zoo vrt, travnati teren za fudbal, tereni za odbojku, košarku i rukomet. U slučaju potrebe, našim gostima na raspolaganju naćiće se i velika sala za seminare i sastanke.

Zbog velikog interesovanja gostiju već krajem 2016. godine počelo se sa izgradnjom novog objekta koji sadrži wellness centar, novu recepciju, igraonicu za decu, zatvorenu restoransku salu, letnju baštu, modernu kuhinju i još 16 smeštajnih jedinica. Klub Budimlija bi od leta 2017. godine na raspolaganju trebalo da ima preko 120 ležaja što će nas učiniti još idealnijim za porodični odmor, kongresni turizam - organizaciju raznih seminara i skupova, pripreme sportskih klubova, kampova za mlade sportiste, rekreativne nastave u prirodi, jednodnevne posete ili produžen vikend i dr.

Budimlija će od ove godine biti bogatija za jedan potpuno nov objekat. Wellness centar, nova recepcija, igraonica za decu, zatvorena restoranska sala, nova letnja bašta, moderna kuhinja i još 16 smeštajnih jedinica uskoro će primiti prve goste.

I na kopnu i na vodi

Srcu naših gostiju posebno su prirasla dva segmenta Kluba Budimlija: vile i bazen.

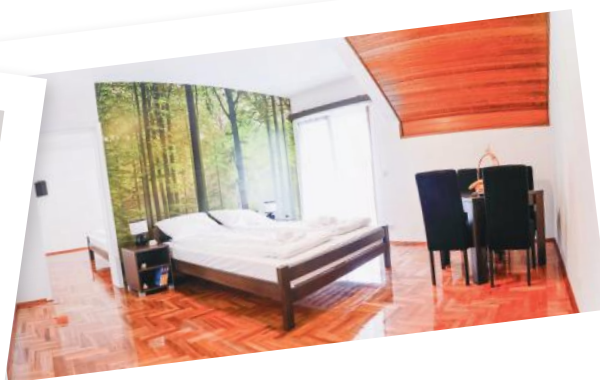
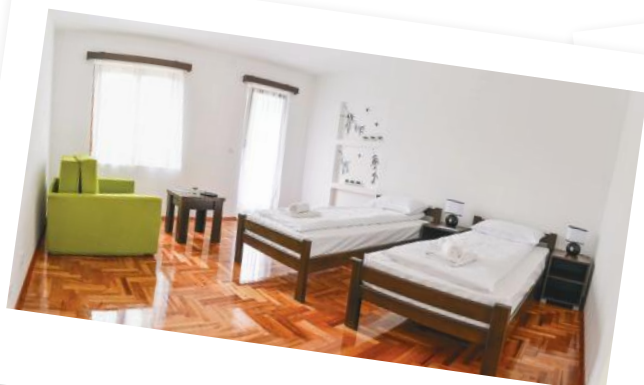
Budimlija raspolaže sa 80 ležaja raspoređenih u potpuno nove sobe i apartmane.

U neposrednoj blizini smeštaja nalazi se bazen, Aqua bar i aparati sa hladnim pićima.

Potpuno nov smeštaj, sagrađen i opremljen 2016. godine idealan je za porodični odmor, kongresni turizam, sportske pripreme itd. Raspolažemo sa 80 ležaja podeljenih u sobe i apartmane. Smeštajne jedinice pružice vam mir i komfor, opremljene su kvalitetnim i udobnim ležajevima i funkcionalnim detaljima. Svaka smeštajna jedinica ima kupatilo i terasu, kablovsku televiziju i pristup internetu.

Vile se nalaze na svega 50-ak metara od bazena, našeg najpopularnijeg dela tokom vrelih letnjih dana. Udobne ležaljke i stolice, veliki suncobrani, hemijski i biološki čista voda, vredni konobari i aparati sa hladnim pićima pružaju pravi spas na visokim temperaturama.

Filter sistem poslednje generacije i robotizovana tehnika bazena, uz zaposlene, garant su vaše sigurnosti, dok nesvakidašnji izgled i dobra idejna rešenja pružaju mogućnost i roditeljima sa malom decom da bezbrižno uživaju u vodi.

Za telo i dušu

Sakriven od vrelih sunčevih zraka, pod gustim krošnjama, naš restoran tokom leta pruža divan ugođaj u prijatnom hladu, u proleće uživanje u prirodi koja se budi a sa dolaskom jeseni čekaju vas divne boje flore i prijatan vazduh koji dira sva čula.

**Organska hrana nešto je na čemu
apsolutno insistiramo!**

Većina namirnica koje se koriste za spremanje naših jela organskog je porekla i godinama ih pribavljamo od istih dobavljača. A onu posebnu notu, gotovo misterioznu, koja deli odlično od prosečnog daju budimlijski kuvari. Srpski specijaliteti spremljeni na naš način oduševljavali su goste sa svih meridijana. Kuvana jela, salate, jela od crvenog mesa, ribe ili pak specijaliteti od piletine zadovoljavali su i najistančanije ukuse.

Osmeh cene nema

Jeste
besplatan
ali je daleko od
bezvrednog. Osmeh,
naročito dečji, toliko je
vredan da mu zapravo nije
moguće odrediti cenu. Zato se
u Klubu Budimlija posebno brine
o potrebama najmlađih.

*Klub
Budimlija
posедуje
igraonicu na
otvorenom od 2015. a
već naredne godine u rad
je pušten i mini aqua park.
U narednom periodu planiramo
ozbiljno proširenje zabavnog sadržaja
za decu, koje podrazumeva igraonicu u
zatvorenom i novi aqua park.*

Slušajući želje dece 2015. napravili smo igraonicu na otvorenom, a 2016. mini akva park i upravo ova dva segmenta postala su potpuni hit i kod mališana i kod roditelja. Igraonica, okružena drvećem i ostalim rastinjem idealna je za aktivnosti u prirodi. Sa brojnim prolazima, toboganima, tunelima, kućicama i penjalicama deca brzo zaborave za telefone, tablete i video igrice i posvete se aktivnostima kroz koje razvijaju psihomotoričke sposobnosti.

Mini akva park sastoji se od dva tobogana (visine 2 i 4 metara) sa malim bazenom. Predviđeni su za decu do deset godina. Prostor oko tobogana okružuje gumena ograda na naduvavanje pa je korišćenje potpuno bezbedno. I ne samo to, u proteklom periodu organizovali smo mnoštvo događaja za decu. Tokom letnje sezone gotovo na sedmičnom nivou smenjivale su se predstave klovnova, mađioničara, animatora, zatim razna takmičenja od igara na vodi do male dečje olimpijade. Moramo napomenuti da su svi događaji za decu bili potpuno besplatni osim predstave mađioničarske trupe Los Magicos.

Majko prirodo, hvala!

Pašnjaci, prostrani i čisti, i stada ovaca. Zatim, utabane nogama časnog srpskog seljaka uske staze koje vijugaju kroz paprat, divlju kupinu i stabla bukve. Hladna voda koja vekovima kleše stene Gučeva stvarajući šum po lepoti zvuka jednak Betovenovoj Odi radosi. Ukoliko ste svim čulima osetili ovakvu prirodu, nema sumnje, bili ste u Budimliji.

Upravo zbog tog kosmičkog ili Božjeg dara, kako vam draže, postoji naš klub. Bez savršene prirode mi ne bismo bili tako posebni, zanimljivi i posećeni. Dakle, naša je obaveza i čast da budemo svojevrsni čuvari ovog dela planete Zemlje.

Neko bi možda rekao i da smo lokal patriote ali priroda je, bez sumnje, bila izdašna prema ovom delu Srbije. Kako kažu članovi domaćeg planinarskog društva, melem za telo i dušu nalazi se u potocima, biljkama i životinjama Budimlije. Pešaci "oštrog oka" vraćaju se prepuni utisaka i priča o tome šta su sve videli u našim šumama. Čak i nama kojima je ovaj klub i posao i ljubav i u kome provodimo dosta vremena priroda ponekad spremi lepo iznenađenje u vidu neke nove vrste ptice, ribe ili biljke koju do tada nismo zapazili.

Prema istraživanju hidrometeorološkog zavoda planina Gučevo, na čijim obroncima se nalazi Klub Budimlija, ima najčistiji vazduh u Srbiji. Klima Gučeva je blagotvorna za osobe koje imaju problema sa astmom jer je bogata kiseonikom i ozonom koje proizvodi bukova šuma.

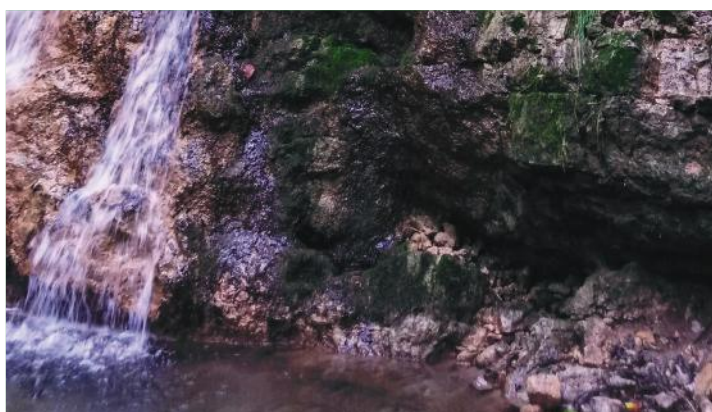
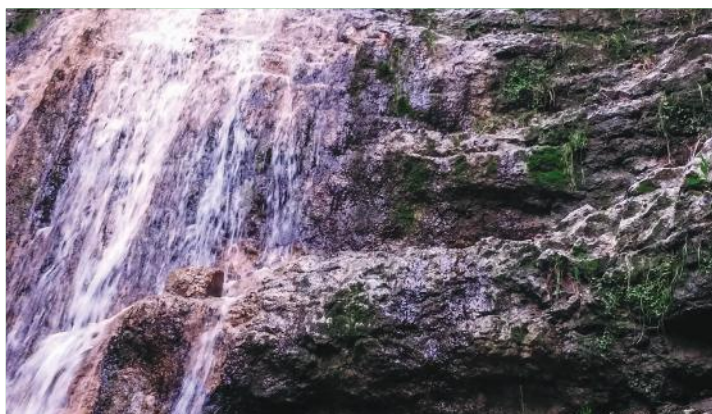
Ne, ovde nije reč o insektima, govorimo o omiljenoj destinaciji naših gostiju. Meštani Trbušnice i Budimlije su, valjda asocirani vodoskocima, ovom umetničkom delu prirode nadenuli baš to ime.

I tako, osim po najezdama i biblijskim pošastima jedan "Skakavac" postao je poznat i po lepoti, koja koliko god da se nalazila u oku posmatrača pred ovim vodopadom dobija svoj pravi smisao. Barem tako je jedan od gostiju Budimlije definisao ovaj skriveni kutak prirode.

Naime, ovaj vodopad nalazi se na 1,5km od asfaltnog puta koji prolazi kroz Budimliju. Do "Skakavca" visokog preko 7 metara stiže se utabanim pešačkim stazama. Okružen šumom i sakriven od znatiželjnih pogleda pružiće vam mir, tišinu i odmor. Meštani Budimlije i okolnih sela nekada su verovali da ovo mesto donosi sreću u ljubavi. Naime, među gustim rastinjem, uz žubor potoka u davna vremena ovde su se sastajali parovi, koji su prema verovanju, kasnije imali srećan i blagorodan zajednički život. Druga legenda pak kaže da se ispod vodenih mlazova kupaju drinske vile. Bilo kako bilo, ovo mesto i danas odiše blagom romantikom, ljubavlju i srećom.

Upravo zbog lepote koja u svakom smislu okružuje ovo mesto mi iz Kluba Budimlija želeli smo da što veći broj naših gostiju vidi vodopad "Skakavac" i uživa u odmoru u prirodi. S obzirom da je do ove lokacije teško stići ukoliko dobro ne poznajete šumske puteve organizovali smo pešačke ture sa besplatnim uslugama vodiča, a sa ovom praksom ćemo nastaviti i u budućnosti.

"Skakavac"

Ponos Budimlje

Zaštićene biljne i životinjske vrste ponos su svih meštana Budimlje. One govore o nama kao ljudima. Kažu da smo dovoljno svesni činjenice da moramo čuvati planetu jer kao što je to neko već rekao - "Priroda ne pripada nama, mi smo je pozajmili od svojih potomaka". Mrmoljak, potočni rak i božikovina bili su tu pre nas a zajednički interes je da oni budu tu i posle.

Klub Budimlja zajedno sa svojim gostima brine o okolnim šumama i širi svest o važnosti očuvanja prirode. Upravo na predlog gostiju širom odmarališta postavljene su table sa fotografijama i opisima zakonom zaštićenih vrsta, a koristimo priliku da vam i na ovaj način predstavimo dragulje Budimlje.

Božikovina

(latinski naziv Ilex)

U Republici Srbiji i mnogim drugim zemljama vrsta zaštićena zakonom. Božikovina je zimzelena dvodomi žbun ili drvo koje dostiže visinu do pet metara, retko do 10 metara. Raste sporo, ali može doživeti starost i do 300 godina. Pripada familiji Aquifoliaceae. U prirodi raste u srednjoj i zapadnoj Evropi, maloj Aziji i severozapadnoj Africi.

Cveta u maju i junu. Plod je crvena koštunica poput bobice, veličine je graška. Sazreva u novembru i na granama ostaje do proleća. Grančica božikovine još se u doba starih Rimljana upotrebljavala kao simbol zaštite od munje, uroka i čarolije. Čudesna moć koja se pripisivala grančici božikovine prenesena je i u hrišćanstvo. Svetli cvet božikovine postao je simbol rođenja Isusa, crveni plodovi njegova krv, a bodljikavo lišće simbolizuje krunu od trnja.

U narodu je ostalo mišljenje da biljke koje daju zimi plod imaju jaku moć u zaštiti čoveka, jer i one samo prkose prirodi. U vreme zime kad sve miruje, one se rađaju.

Mrmoljak ili triton

(*Lissotriton vulgaris*,
stari naziv *triturus Vulgaris*)

Vrsta zaštićena zakonom u Republici Srbiji. Spada u klasu amfibija i porodicu kod nas poznatih Salamandera (lat. Salamandridae). Dužine su oko 10cm. Mužjaci su krupniji od ženki i poseduju kožni nabor koji se prostire celom dužinom tela i repa. Od marta do jula u sezoni parenja nastanjuju čiste vode ravnica i planinskih krajeva do 1000 metara nadmorske visine. Ostatak godine, tokom hibernacije provode u raznim staništima blizu vode što uključuje i obradive površine, šume, kamenje, ispod palih drva ili pod pokrovom lišća i pukotine u zemlji.

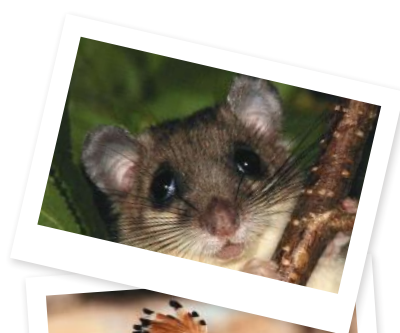

Potočni rak

(*Astacus astacus*)

Zaštićeni zakonom u Republici Srbiji, međunarodnim sporazumima i uredbom o zaštiti prirodnih retkosti. Nastanjuje samo izuzetno čiste rečne tokove. Odatle i opravdano verovanje u narodu da su potoci u kojima žive rakovi izuzetno čisti.

Spada u plemenite i najkvalitetnije vrste slatkih voda našeg kraja. Slatkovodni rakovi svoje daleke pretke imaju u morskim rakovima. Dišu škrgama i površinom tela. Beskičmenjaci su i telo im je člankovito. Imaju jaka klešta a abdomen i rep obavijeni su snažnim mišićima. Mužjaci su razvijeniji, imaju šira leđa i veća klešta. Rakovi se mogu loviti samo u naučne i edukativne svrhe.

Pored navedenih vrsta u Budimlju se još može sresti simpatični glodar puh, zatim pupavac - ptica za naše podneblje neobičnog izgleda, kao i srna, lasica, tvor, jastreb, kobac, salamander, veverica, jazavac itd.

Dobar glas daleko se čuje

Bez lažne skromnosti ljudi iz Budimlije vole da kažu kako je cela Srbija i barem pola Balkana čulo za njihovo mesto. I verovatno nisu pogrešili. Posebnu pažnju medija koji su doprineli da se ovaj zaseok krupnim slovima upiše na turističku mapu Srbije privukao je Klub Budimlija, sam izgled ovog kompleksa kao i brojni događaji koji su tu organizovani.

Tako je naš mali raj našao mesta u: Jutarnjem programu, Ovo je Srbija i emisiji SAT koji se emituju na RTS-u, dnevnim listovima Blic i Večernje novosti, kao i portalima Mamin svet i Odmor sa decom.

Izveštavali su o Budimliji, svako iz svog ugla i na svoj način. Ipak, na sve novinarske ekipe neizbrisiv trag ostavila je harmonija izmedju prirode i jednog turističkog objekta. Čist vazduh, graja dece, prostor za igru, ali i odmor, najjači je utisak iz Budimlije.

Budimlija je našla svoje mesto u emisijama Jutarnji program, Ovo je Srbija i SAT, a o nama su pisali dnevni listovi Blic, Večernje novosti, kao i portali Mamin svet i Odmor sa decom.

Više o medijskim izveštajima možete pronaći na našem sajtu klubbudimlija.rs

Naši gosti stizali su u Budimliju iz ovih zemalja:

hvala
danke
dėkuji

thank you
спасибо
mulțumesc

gazie
谢谢
ευχαριστώ

благодарам
d'akujem
köszönöm

хвала
merci
bedankt

Gosti koji donose sreću

Mnogo smeha, šale na sopstveni račun, pozitivne energije, jednostavno topli likovi koji vam razvedre i najtmurniji dan. Nešto u njima, njihovom hodu, govoru, stavu, rečima ili čemu već, ljude čini srećnim. Pod ove reči mogli bi da podvedemo sve naše goste. Ipak, pošto bi nam za intervju sa svim gostima trebalo stotine stranica mi smo razgovarali sa Dejanom i Nebojšom iz Beograda, neobično skladnom paru koji je u svega nekoliko meseci dva puta posetio Budimliju. Upravo njih dvoje mogli su da prate razvoj i napredak odmarališta u prvoj sezoni pa smo ih zamolili da za naše čitaoce odgovore na par pitanja. Evo šta kažu Dejana i Nebojša.

Za Budimliju i naš prvi dolazak "kriva" je Dejana. Ona je našla taj vaučer, slike okoline su bile lepe i eto gostiju. Nakon dolaska shvatili smo da smo dobili i više od očekivanog. Prvi utisak je zaokružila šetnja do vodopada.

Na pitanje šta im se toliko dopalo pa su nas posetili dva puta u sezoni odgovaraju ovako - Jednostavno, osećali smo se kao svoj na svome. Došli bi i treći put, ali ne radite zimi. I to je ono što treba izmeniti, jer očigledno možete da radite tokom cele godine.

Na kraju, Dejana i Nebojša ističu - Nas dvoje nismo zahtevni ljudi, a od jednog odmora dobili smo sve što se može poželeti. Čak i kada padne kiša kod vas je lepo. Posebno ćemo pamtit i ljude, Slađanu, Filipa, Cecu, još jednu Cecu, Jovana, kuvare, konobare, kao što rekosmo, vas, ljude!

Dejana Stojaković i Nebojša Sandić

Misimo ta ekipa

Naše kolege, prijatelji, saborci u poslu, i po tome je Budimlija posebna! Ovaj tekst posvećen je upravo njima, ljudima, koji su stvarali i obnavljali ovaj klub.

Da bi našu priču doživeli u pravom smislu moramo se vratiti u ne tako davnju 2014. godinu. Tog proleća i leta, u maju i avgustu, Srbiju su zadesile velike poplave. Posle prvih organizovali smo humanitarnu akciju pod nazivom "Iz Budimlije za obnovu Srbije". Tromesečni prihod odmarališta donirali smo porodicama čiji su domovi uništeni u poplavi. Imali smo nameru da nastavimo.

Nažalost, stigao je avgust i kiša. Bujične vode sa planine Gučevo hitale su ka Klubu Budimlija. Hladne planinske reke okovale su i naša srca. Bez trunke milosti, kao da žele jednom zanavek da stave tačku na naše delo, vode su rušile sve pred sobom. Za samo nekoliko minuta naš mali raj je nestao. Iza bujice ostao je samo mulj i blato. Sledeće jutro nekoliko nas je sedelo na ostacima letnje bašte nemo posmatrajući ruševine. Tišinu i hiljade misli koje su navirale poput jučerašnje poplave prekinulo je zvrktanje mobilnih telefona. Naši prijatelji počeli su da zovu, a neki i nenajavljeno da pristižu u Budimliju.

“

- Došli smo da pomognemo.
  - Stiže pomoć! Dajte lopatu, šta sedite!
  - Vi ste u poplavama pre par meseci pomogli nama, došli smo da vam uzvratimo!
- Izgovarala je jedna po jedna grupa ljudi.

“

Da se dobro dobrim vraća pokazalo se i u Budimliji. Nakon što su bujične vode uništile odmaralište veliki broj volontera priključio se obnovi. Neki od njih bili su ljudi kojima je Klub Budimlija nekoliko meseci ranije pomogao u istoj situaciji.

Bujične poplave koje su u avgustu 2014. godine zadesile Srbiju gotovo su uništile Klub Budimliju. Sve se odigralo u jeku humanitarne akcije "Iz Budimlije za obnovu Srbije" koja je organizovana za pomoć porodicama čija su domaćinstva uništena u majskim poplavama iste godine.

Mi koji smo svedočili tim scenama nikada ih nećemo zaboraviti. Izreka da se dobro dobrim vraća tog dana je dobila pravo značenje. Klub Budimliju svakodnevno je obnavljalo i čistilo najmanje dvadeset volontera i posle jedne sedmice bili smo spremni da nastavimo sa radom. Ne baš punim kapacitetima ali sasvim dovoljnim da organizujemo još jednu humanitarnu akciju - Dani trube. Zajedno sa mesnim zajednicama Klupci i Trbušnica, Rotary klubovima Stari Grad i Loznica, DIV Company i Chabros grupom, uz muziku tadašnjih pobednika iz Guče skupili smo 545,060.00 dinara i uputili ih porodicama u Krupnju i Trbušnici.

Nakon obnove koja je uz pregalački rad volontera i zaposlenih trajala svega sedam dana, Klub Budimlija organizovao je "Dane trube". Humanitarni muzički festival tokom kog je skupljeno 545,060 dinara koji su upućeni porodicama u Krupnju i Trbušnici. Mestima koja su najviše nastradala tokom bujičnih poplava.

Iz Budimlije u Super ligu

Nenad Kraljevski

dr Zoran Valdevit

Trener RK Taurunum Milan Misailović

Rukometni klubovi iz Beograda, Junior, Voždovac i Taurunum, kao i ŽRK Loznica grad organizovali su u Budimliji sportske kampove i pripreme za takmičarsku sezonu 2016/2017.

Klub Budimlija koji se nalazi na obroncima Gučeva, planine sa najčistijim vazduhom u Srbiji pokazao se kao idealno mesto za organizaciju sportskih priprema i kampova. Trim staze kroz šumu i bazen odlično su poslužili za sticanje kondicije, a rukometni teren za usavršavanje tehnike i taktike. Stalni medicinski nadzor, sportska ishrana i osoblje koje je bilo na usluzi 24 sata dnevno učinili su da ovaj veliki sportski poduhvat prođe besprekorno.

Nenad Kraljevski nekadašnji selektor rukometne reprezentacije Srbije i trener Crvene zvezde bio je gost Budimlije, ovoga puta kao trener RK Junior. A njegov kolega, takođe trener Juniora i profesor na Fakultetu sporta i fizičkog vaspitanja u Beogradu dr Zoran Valdevit o Budimliji kaže sledeće - Osoblje ovog odmarališta učiniće sve da se kao gost osećate ugodno, da vam ništa ne nedostaje. Ukoliko gost ima bilo kakav problem osoblje će ga rešiti brzo i efikasno, što svakako uliva sigurnost i gradi poverenje. Naravno, tu je i odličan sportsko-turistički sadržaj. Ljudi koji su stvorili ovo mesto mislili su o svemu pa tako Budimlija ima i kongresnu salu sa računarima i projektorom što je svakako veliki plus. Zaključio je na kraju Valdevit koji je u Budimliji održao seminar o pravilima rukometne igre.

Još dva posebno zanimljiva tima obavili su pripreme u Budimliji. Naime, radi se o RK Taurunum, klubu koji je pored takmičenja u Srbiji nastupao i u Grčkoj gde je osvojio kup te zemlje i ŽRK Loznica grad, klub čiji je rad u velikom delu usmeren na mlađe kategorije.

Na sportskim terenima Budimlije u 2016. godini svoje znanje usavršavalo je preko 150 mladih rukometašica i rukometaša iz Beograda i Loznice.

Rukometašice ŽRK Loznica grad

Priroda zove, vreme za pobjede nove

Spojiti posao i odmor ravno je čudu. Ipak u Budimliji je i to moguće. A to su nam pokazali i dokazali glumac Irfan Mensur, glumica i pevačica Olivera Katarina i košarkaš Galatasaraja Vladimir Micov. Svako različitim poslom ali zajedničkom željom za uživanjem u prirodi stigli su u Budimliju.

Film "Put za Kujumbu" čije snimanje je delom pomogao i Klub Budimlija doveo je Irfana Mensura kod nas. Poznati glumac dobio je ulogu u filmu svog nekadašnjeg studenta Miroslava Savića. Tako je saradnja učenika i profesora stvorila delo koje je u konkurenciji od 150 ostvarenja iz celog sveta zauzelo mesto među 20 filmova koji su ove godine predstavljeni na "Kustendorfu".

Druga vrsta umetnosti dovela nam je Oliveru Katarinu. Kažu upućeni, jedinu ženu pred kojom je klekao i veliki Salvador Dali. Glumica i pevačica kojoj se 60-ih godina prošlog veka divila cela planeta u Budimliji je radila na recenziji knjige "Koza" mlade lozničke spisateljice Jovane Vučetić.

Vladimir Micov košarkaš Galatasaraja uz prijatan radni ručak razmatrao je mogućnosti saradnje sa našom matičnom firmom "DIV Company". O kakvoj saradnji je reč za sada će ostati naša mala tajna.

Vladimir Micov, Irfan Mensur i Olivera Katarina u Budimliji

Tisa u Budimljaji

Iako su Vojevđani naši ĉesti gosti u ovom tekstu ne govorimo o reci Tisi. Naredni redovi posvećeni su Tissi O'Grady i njenim kolegama, studentima srpskog jezika sa stranih univerziteta. Ova mlada dama ĉiji će osmeh Budimlja još dugo pamtiti našla se u našem kraju tokom održavanja 46. Skupa slavista koje organizuje Filološki fakultet i Ministarstvo prosvete.

Pošto smo se uverili da je Tissa već sada stručnjak za srpski jezik zamolili smo je da za nas napiše nekoliko redova. Evo šta ona kaže:

Ukoliko vam kaŹem da Źivim u Londonu i da mi je otac iz Japana moŹda ĉete se ĉuđiti zašto studiram srpski. Ipak, majka mi je iz Srbije, a ime sam dobila po reci Tisi. Kada uporedim zemlju gde Źivim i zemlju ĉiji jezik studiram mogu vam reći da je u Srbiji Źivot bolji. Opet zvuĉi ĉudno?

Tissa O'Grady

Da pojasnim, Engleska ima bolji standard ali to nije jedini uslov za dobar Źivot. Ljudi u Srbiji su topli, ljubazni, srdaĉni, divni, a to ne moŹe da se kupi, kao ni tako divno kulturno-istorijsko nasleđje.

Tokom moje posete Srbiji provela sam nekoliko dana u Loznici i jednu noć u Budimljaji. Imala sam lep utisak, mirniji je grad od Beograda a Budimlja je predivno mesto. Nekako, nalazi se u srcu prirode i volela bih da je opet posetim, ali na duŹe vreme. Najviše mi se dopala muzika koju su puštali preko dana, a smeštaj je bio ĉist i uredan što je za mene bilo najvaŹnije. Takodje, volim i taj pogled sa terase - bazen, brdo, zelena priroda i zvuk ptica. Naravno, tu su i zaposleni koji su mi puno pomogli odgovarajući na sva moja pitanja. Na kraju, mogu vam reći da je ova poseta u meni probudila Źelju da se preselim u Srbiju.

Zajedno sa Tissom u Budimljaji su boravili i studenti iz Austrije, Belorusije, Bugarske, Italije, Kine, Mađarske, Makedonije, Nemaĉke, Poljske, Rumunije, Rusije, Slovaĉke, Slovenije, Ukrajine, Francuske i Ĉeške.

Ambasador, Petar Aleksić

Petar Aleksić na dodeli nagrade za najboljeg trenera u Češkoj

Ambasador, bilo da predstavlja državu, grad ili neki brend mora biti ugledna osoba, neukaljanog obraza, zavidnog morala i uspešna u poslu kojim se bavi, upravo takav je naš prijatelj i “ambasador” Budimlije u Češkoj, Petar Aleksić. Ovo je priča o čoveku koji je počeo kao fudbaler u najtežim godinama za naš narod, a završio kao ugledni pedagog i profesor u stranoj zemlji.

Sa fudbalskom reprezentacijom SFR Jugoslavije, pod vođstvom Slobodana Santrača, na Evropskom prvenstvu za kadete 1990. godine na Kipru Petar je osvojio 3. mesto. Zatim, 1998. godine, takođe na Evropskom prvenstvu, ovoga puta za selekciju do 21 godine i sa SR Jugoslavijom, naš prijatelj ponovo osvaja bronzanu medalju. Kada je klubsko takmičenje u pitanju Aleksić je nosio dres Milicionara iz Beograda, u najslavnijim godinama ovog kluba kada su se takmičili u Prvoj ligi. U Češku odlazi 2005. gde je nastupao za FK Bohemijans iz Praga, a karijeru završio u FK Union iz grada Heba, gde i danas živi. Sa diplomom beogradske Sportske akademije postao je profesor fizičke kulture Gimnazije u Hebu. Od strane Češke asocijacije sporta, pre dve godine, Petar Aleksić je izabran za najboljeg trenera u radu sa decom od 6 do 14 godina. Takođe, izabran je u najuži krug stručnjaka koji pripremaju i usavršavaju programe za dalji razvoj fizičke kulture u Republici Češkoj. A kako se ovaj ugledni stručnjak povezao sa Budimlijom rećice nam on sam:

Petar Aleksić i Pavel Nedved na stadionu Juventusa

- Kao dečak voleo sam da treniram i trčim po šumskim stazama. Još iz tih dana osećam ljubav prema gučevskoj prirodi. Nešto kasnije upoznao sam i porodicu Vučetić, divne ljude koji su me potpuno spojili sa Budimlijom. Želeći da strancima prikažem lepote mog zavičaja u Budimliju sam doveo 47 Čeha i 2 Nemca, plus jedan ceo tim veterana fudbalskog kluba Skalna, čiji je igrač bio i nadaleko poznati Pavel Nedved. Česima se najviše dopalo gostoprimstvo, ugođaj i hrana. Sa ponosom mogu reći da Česi vole naš narod i da u njima imamo velike prijatelje koje treba čuvati i poštovati. Na kraju, dodao bih još par reči o Klubu Budimlija. To je mesto gde se osećam kao u svom domu, opušta me, puni pozitivnom energijom. Volim dobre ljude koji hoće, žele, ne varaju, jednostavno se trude da ne možeš kazati ništa loše. Svi su ti na usluzi i sve je rešivo, takvih mesta je kod nas malo i šteta što nam cela država ne funkcioniše tako.

Lilanje

Podrinje ima mnogo specifičnosti, a jedna je da se ljudi ovog kraja teško odriču tradicije. Zaostavštinu predaka ljubomorno čuvamo, pa je tako do danas opstao narodni običaj pod nazivom Lilanje, deci posebno zanimljiv događaj.

U lozničkom kraju (i još nekim mestima u Srbiji i Crnoj Gori) postoji običaj da se večer pred Petrovdan, 11. jula, pale lile koje se prave od mlade kore divlje trešnje ili breze.

Kako piše Ramiz Hadžibegović: "Ovaj praznik, sa čitavim nizom folklornih i autentičnih sadržaja u kojima kod pravoslavaca i muslimana zajednički učestvuju kako djeca i omladina, tako i odrasli, slavio se, kao rijetko koji i u Titovo vreme, kada su bukvalno "gorela sela", u sjevernom dijelu Crne Gore."

Nekada je to bila najznačajnija svetkovina stočara na Balkanu i šire, dočekivana sa lilama u ravnici i velikim vatrama na brdima. A danas predstavlja veliku dečju radost. Stoga, mi u Klubu Budimlija organizujemo lilanje za najmlađe, a često i one starije koji se sa lilom u rukama rado prisete detinjstva.

Rakija i pivo

Pored svih događaja koje smo organizovali bio je red da mislimo i na ljubitelje alkoholnih pića. Ne, nismo napravili događaj gde su ljudi istovremeno pili, odnosno mešali rakiju i pivo. Svako ko je to probao zna da može vrlo nezgodno da se završi. E da ne bi došlo do neželjenih posledica napravili smo dva odvojena događaja - Rakija fest i Loznički dani piva.

Rakija fest prvi put je organizovan 2013. godine. Proizvođači ovog pića iz Loznice i susednih opština iskoristili su priliku da se promovišu, a ljubitelji da probaju rakije najneobičnijih ukusa. Tako je Budimliju u samo jednom danu posetilo više od 3000 ljudi. Gosti su mogli i da se upoznaju sa procesom pravljenja, vide stare kazane za pečenje rakije ali i nove tehnologije za dobijanje čuvene šljivovice. Tokom Rakija fest-a uživali smo u nastupu kulturno umetničkih društava i videli izložbu domaće radinosti.

Naredne godine, odnosno 2014. započeli smo Lozničke dane piva, koji polako prerastaju u tradicionalnu manifestaciju. Tokom ovog, trodnevnog događaja bašta Aqua bar-a pretvara se u mali sajam, sa sve šankovima, točilicama i frižiderima koji stoje pod vedrim nebom. Naši gosti tih dana imaju priliku da probaju veoma neobična ali i ona najkvalitetnija piva po promotivnim cenama, naravno uz muzičke nastupe lokalnih bendova.

Ova se pamti

Brojne manifestacije koje su tokom godina održavane, a neke izrasle u tradiciju vašeg i našeg kluba postale su prepoznatljivi znak Budimlije. Nekim događajima u ovom broju biltena posvetili smo posebnu pažnju, a ostale smo rešili da predstavimo kroz fotografiju i kratak tekst.

Izložba oldtimer-a

Ponosni vlasnici oldtimer-a iz svih krajeva Srbije okupili su se 2013. godine u Klubu Budimlija.

Naši gosti mogli su da vide retke i očuvane automobile od kojih su neki stari i preko 50 godina, a raspoloženi vozači bili su ljubazni da svakom znatiželjnom posetiocu odgovore na pitanja vezana za ove četvorotočkaše. Takođe, priredjen je i kviz sa pitanjima vezanim za ove automobile, a pobjednik je dobio oldtimer, doduše ne pravi već vernu maketu.

Budimlija dog show

Klub Budimlija danas je u potpunosti pet friendly mesto. Cela priča o nama i kućnim ljubimcima počela je sa Kinološkim klubom Loznica i organizacijom izložbe pasa 2014. godine. Ovaj događaj poseban je po tome što su na njemu pravo učešća imali i psi mešanci.

Od 2016. godine Klub Budimlija organizuje je još jednu akciju - Dobrovoljno davanje krvi. Tokom prve akcije prikupljeno je 20 jedinica ove dragocene tečnosti a svi davaoci dobili su sezonsku kartu za bazen.

Turnir u fudbalu

Od našeg osnivanja ohrabrujemo mlade da se bave sportom. Kao jedan od proizvoda tog rada nastao je turniru u fudbalu koji je ubrzo postao tradicionalna manifestacija. Tokom prethodnih godina na ovom turniru učestvovali su podmladci fudbalskih klubova, seniorski sastavi i veterani koji su nekada nosili dresove naših prvoligaških timova. Takodje, imali smo čast da ugostimo i sastav veterana iz Karlovih Vari (Češka Republika).

Promocija ženskog sporta

Naime, devojke iz košarkaškog, rukometnog i odbojkaškog kluba Loznica promovisale su svoje sportove i takmičile se na "neutralnom" terenu, igrama na vodi. Sve je, naravno, proteklo u duhu ferpleja, pa se rezultata vetovatno niko više i ne seća ali je zato u pamćenju ostala dobra zabava i odlično druženje. Ovaj događaj organizovala je Kancelarija za mlade grada Loznica, udruženje građana Forca iz Požege i Klub Budimlja.

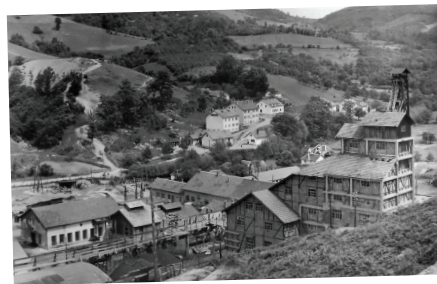

Beg, rudari ili jabuke, ko nam je kum?

Budimlija nije samo naziv vašeg i našeg omiljenog letovališta, ovo ime nosi i rečica koja protiče kroz odmaralište, kao i sam zaseok u kom se nalazimo. O tome kako je nastalo ime Budimlija postoje tri priče.

Prva priča kaže da je nekada davno, u vreme Turaka, na ovom prostoru gazdovao jedan Beg kog su zvali Budimlija. Tokom ratničkih pohoda ovaj plemić stigao je do mađarskog Budima, a narod je upamtio da je bio lukav kao lisica, odnosno lija. Tako je složenicom reči Budim i lija stvorena Budimlija. Inače, prezime Budimlija danas se može sresti kod stanovnika Srbije, Bosne i Hercegovine i Hrvatske.

Druga priča takođe je vezana za Budim, odnosno rudare koji su dolazili iz Mađarske i radili u rudniku Zajača. Prostor na kome se danas nalazi odmaralište bio je glavni put za transport rude, pa je po mestu odakle su rudari dobio već pomenuto ime.

Za kraj ostavili smo najjednostavniju verziju o poreklu imena i ona kaže da su nekada na tom prostoru postojali veliki zasadi jabuke Budimke, pa je tako i izveden naziv.

Nagrada za naše goste

Za novogodišnje praznike Klub Budimlija organizovao je nagradni literarni konkurs na temu - **Budimlija u srcu prirode**. Pobjednica konkursa Vladana Đurić iz Beograda dobila je produženi porodični vikend u našem odmaralištu. Prvobitno je planirano da nagradu dobije samo pobjednički rad. Ipak, zbog kvaliteta ostalih radova odlučili smo da obradujemo i autore dela koja su zauzela drugo i treće mesto.

Zahvaljujemo se svim gostima i prijateljima koji su kroz poeziju i prozu opisali Budimliju i učestvovali na konkursu. Dobili smo preko 20 radova pa je tročlani žiri sastavljen od naših kolega bio na slatkim mukama.

U ovom broju predstavljamo vam nagrađene radove.

Budimlija u srcu prirode (pobjednička pesma)

Budim li ja šumske vile
nežna krila što su svile
u skrivenom čošku grada
zelenijem od smaragda?

Budim li ja vilenjake
dok sanjaju medenjake
na mekanoj mahovini
u spokojnoj hladovini?

Kao srce krvotokom,
tako potok svojim tokom,
život daje da se rodi,
zelen dvorac u prirodi.

Budimlija, cvetna krana,
trava joj je od baršuna,
Budimlija, amajlija,
uspomena najmilija.

Ko je jednom posetio,
u bajci je boravio,
dušu je oporavio,
Budimlijo, čarolijo!

Vladana Đurić
Beograd

Budimlija u srcu prirode

Za nas iz Banata Lale,
pravi je odmor na planini, brale!
Panonskog nam mora preko glave,
mi želimo avanture prave.

Budimliju izabrali mi smo
jer prirodu lepšu još videli nismo.
Šta će nama obale i plaže,
naše duše šume i livade traže!

Budimlija nama nudi
mir, tišinu, vazduh čist,
bistru vodu, zdravu hranu,
prirodu ko naslikanu.

I dok mraz steže,
a pahulje veju,
uspomene s letovanja
i sada nas greju.

Tamo blizu Drine i Loznice grada
odmor ko iz bajke imali smo tada.
A srce nam puno, osmeh s lica zrači,
a to pokazuje šta nam Budimlija znači!

Biljana Mandić
Zrenjanin

Naša priča

Oduvek smo želeli da imamo krovni kofer. Ne zato što volimo čudne oblike automobila, nego da bi imali gde da spakujemo dečje stvari kada krenemo na put. Na prvi pogled neko bi pomislio da je najveći problem sa našom Pandom taj što ne smemo da ga parkiramo blizu kontejnera... Ali kad malo bolje razmisliš, shvatiš da je nedostatak prostora mnogo nezgodniji takmac od polupijanih radnika Javnog komunalnog preduzeća u 4 ujutru.

Vremenom se ljudi naviknu na pakovanje po tetris sistemu, kad prvo ubaciš decu, pa posle okolo popunjavaš praznine. Najvažniji preduslov za uspešan polazak je da priručni frižider bude na vrhu i da desna ruka vozača ima dovoljno mesta da menja brzine. Kada su svi uslovi ispunjeni možemo krenuti bilo gde... Možemo skoknuti čak i do Niša... Ili do Budimlije, na primer...

Pošto se naš prašnjavi globus zaustavio na destinaciji tog egzotičnog imena, odlučili smo da saznamo šta je to Budimlija. Kako naše najnovije izdanje Britanike još nije stiglo DHL-om konsultovali smo prečicu zvanu Google. Pretraživač je dao rezultat, sajt klubbudimlija.rs. A na internet prezentaciji lepo popakovane i pregledne sve informacije koje mogu da vas zanimaju. Saznali smo šta je i gde se nalazi Klub Budimlija, kao i da su 12 godina bili zatvoreno letovalište za zaposlene u matičnoj firmi "DIV COMPANY", koji su besplatno koristili smeštaj, bazen i sportske terene. U poslednje 4 godine od kada je Budimlija otvorena za javnost imala je goste sa gotovo svih kontinenata. Idealni su za odmor sa decom. Savršeno se uklapamo u profil gostiju. Mašite babi i dedi, četverac je krenuo na marš Vukovim rodnim krajem.

Navigacija na kojoj smo masnim crnim flomasterom ispisali Loznica Gučevo, nepogrešivo nas vodi kroz pustinje i prašume Fruške Gore i Mačve do krajnjeg odredišta. Uz dve planirane i jednu neplaniranu pauzu, izazvanu kaznenom ekspedicijom u vidu namrgođenog police officer-a, koji nam kvari zamisao i planirani porodični ručak pretvara u kafu za poneti... I to gorku.

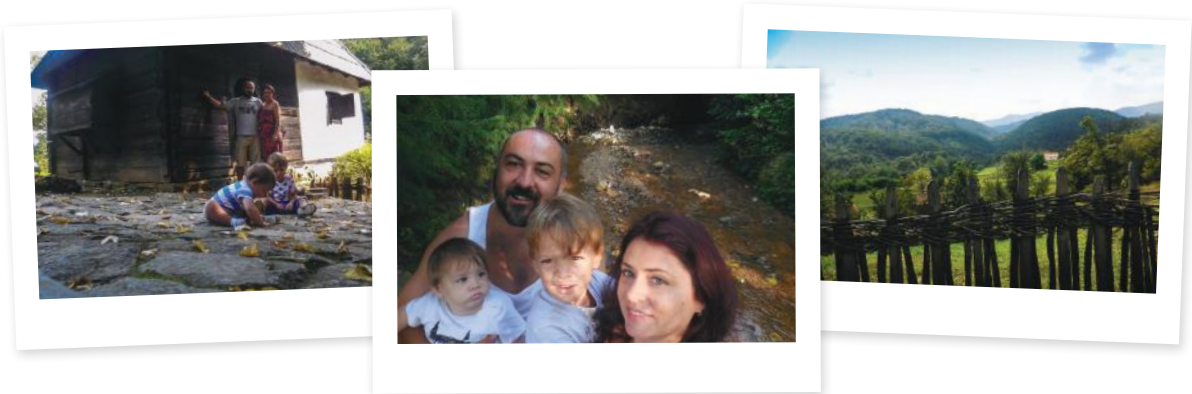
Oko 11 sati stižemo u Loznicu i do krajnjeg odredišta ostalo nam je još 5-6 kilometara. Do Budimlije vodi uzani puteljak kome za definiciju sasvim prirodno nedostaje samo Jovan Memedović. Koliko smo mi bili oduševljeni netaknutom prirodom oko nas, toliko je naš Fiat Panda bio sa dušom u nosu, s obzirom da je navikao na naše ravničarske predele, jer ni jedan uspon veći od deset posto ne prija njegovim univerzalnim letnje-zimskim gumama marke Trajal. Za ovo "univerzalnim letnje-zimskim gumama" maločas pomenuti police officer nemaše ni malo razumevanja. Na izmaku Pandinih snaga kao dobra vila ukaza se proplanak i neobični čiča koji je na još neobičnijem šporetu spremao nekakav vrlo verovatno još neobičniji ručak. Čunkovi njegovog šporeta, koji dizajnom neodoljivo podseća na dalekog pretka čuvenog "Smederevca", ispuštali su dim kao u transu. Isto to je radio i auspuh našeg izmučenog Pande, ali ne uspesmo da zaključimo da li su u nekoj rodbinskoj vezi.

- Zemljače! Imam jedno glupo pitanje.

- Kaži rodo?

- Jel ima ovde neka Budimlija, ili smo na krivom putu?

Zemljak nas čudno pogleda i reče - Rodjače, vi ili mene zezate ili ne vidite dobro. Upravo ste prošli pored Budimlije. Ja sam zadnja stanica, dalje nema.

Milana i Nemanja Bokić sa porodicom

I zaista, kada smo se vratili stotinak metara unazad, sa leve strane, prvo što nam se ukazalo su crveni suncobrani na bazenu i natpis na velikoj drvenoj tabli Klub Budimlija! Našoj želji da se po hitnom postupku ukrcamo u sobu isprečio se omaleni Vidak, koji je u brišućem letu uskočio u bazen, nepodnošljivom lakoćom u fotofinišu pretrčavajući besprekorno fizički pripremljenog spasioca (inače olimpijskog plivačkog vicešampiona u disciplini 400m mešovito). Prosipajući za sobom dokumenta, prtljag i ključeve od kola jedva smo spasili i Vidaka i spasioca. Diplomatska misija urodila je plodom i nakon nekoliko minuta ubedili smo istaknutog neplivača da uz kafu i koka kolu pre kupanja odradimo ručak. Jer što se mora, nije teško. Ručak smo obavili u restoranu na otvorenom uz potocić po kome je, kako neki meštani kažu, Budimlija dobila ime. Domaće koke ljubazno su sačekale da im poklonimo prekomernu dozu našeg ručka. Tražeći prečicu do hotela shvatili smo da domaće koke nisu jedine životinje sa kojima ćemo se družiti. Prolazeći kroz maleni zoološki vrt mahali smo pitomim zečevima, ptičicama i nama omiljenom Bambiju. Celo popodne smo proveli na bazenu u bezbrižnom brćkanju i spavanju.

Na kraju dana premoreni od celodnevnog boravka na drumu i bazenu, plan obilaska Loznice promenili smo u plan detaljnog upoznavanja našeg kluba. Prijatno iznenađenje je predstavljalo sveže veče i saznanje da se u toku noći nećemo preznojavati..

Posle prijateljskog stonoteniskog meča na mesečini, u dubl konkurenciji, odšetali smo do sobe uz pesmu "u svetu postoji jedno carstvo"...

Ne znam da li smo zabeležili u porodičnom almanahu, ali prva noć provedena u Budimliji je ujedno i prva noć, koju je beba Maksim prespavao od A do Š. Sreća il' čudo šta li je, da je Bog d'o i ranije. Nakon obilnog doručka koji smo obavili deleći sto sa Švedanima preglašavanjem smo doneli odluku da posetimo rodno selo simpaticnog brke po kome škola u našem selu nosi ime. Za neupućene selo se zove Tršić, a simpaticni brka Vuk Stefanović Karadžić. Nasmejana i uvek ljubazna Slađa sa recepcije objasnila nam je put. Dok smo putovali, kroz šljivike i livade, ugledali smo i ovekovečili trista čuda koja ne možemo sresti i u njima uživati u Vojvodini. Od komšiluka u narodnoj nošnji do autentične ograde od pruća... Sve nam beše zabavno i novo.

Nismo još ni kročili u selo zvano Tršić, a pažnju nam je privukao etno restoran na čijem ulazu je stajao bivši gradonačelnik Beograda Dragan Đilas... Obučen u narodnu nošnju... Glavom i bradom! Dobro, ne baš bradom jer je čovek malo do umereno ćosav, ali Đilas lično i personalno! Dobro, ne baš pravi Đilas, ali stanoviti čovečuljak koji neodoljivo podseća na njega, pa mi želimo da živimo u ubedjenju da nam je kafu servirao čika sa poternice... Pardon, sa bilborda.

Posle kratke pauze za kafu, usledila je duga šetnja šumom do Vukove rodne kuće. Usput smo hiljaditi put ispričali najnoviju verziju priče o dedi i repi i komšiji Branku koji je odigrao ključnu ulogu u borbi protiv repate biljčice.

-Izvinite, je l' ovo kuća koju tražimo?

Upitasmoo gospođu koja je čitala knjigu ispod guste krošnje u dvorištu.

- Ako tražite Vukovu kuću, onda je vaša potraga završena.

Prilikom obilaska kuće, sekunde su delile našeg najmlađeg člana porodice od loma najstarijeg predmeta u kući. Naime, gusle Vukovog dede koje su preživele četiri spaljivanja kuće, osam ofanziva, dva srpska ustanka i 500 godina pod Turcima, nisu navikle na tako visprene mlade protivnike sa fenomenalno uvežbanom nožnom tehnikom lomljenja žičanih instrumenata. Spašavanje gusala je označilo i kraj našeg boravka u dnevnoj sobi čika Vuka.

Nakon obilaska, upisivanja u knjigu utisaka i neizbežnog fotografisanja, vratili smo se u naše odaje i novo popodne na plaži moglo je da počne. Red plivanja, pa red piva, zatim ronjenje i onda nes kafa. U međuvremenu, deca su uživala u malenom akva parku koji nam je bio na dohvat ruke.

Tokom druge i poslednje noći u Budimliji, shvatili smo da je to jedino mesto gde komšijama ne smeta dečji plač i graja. Razlog je vrlo jednostavan - Iz svake sobe čuje se plač i graja. Višeglasje kao na probi dečjeg hora Branko Krsmanović.

Nakon još jednog druženja sa švedskim stolom i trpanja u džepove ostataka toplih sendviča i marmelade "za poneti", na parkingu smo se pozdravili sa našom domaćicom Slađom. Pošto je prosula bokal vode za nama za srećan put, pozdravila nas je rečima: - Vidimo se dogodine.

E, pa Budimlijo, otvarajte kapiju, naši koferi su uvek spakovani.

Milana i Nemanja Bokić

KONTAKT

- Trbušnica 46, 15300 Loznica
- +381 (0) 658818058
- info@klubbudimlija.rs
- www.klubbudimlija.rs
- Klub Budimlija
- klubbudimlija
- Klub Budimlija

5 RAZLOGA DA NAS POSETITE

- Broj **1** po čistoći vazduha u Srbiji
- **4** zaštićene biljne i životinjske vrste
- **14.** najviši vodopad u Srbiji
- Preko **20 km** pešačkih staza
- Preko **500 000 m²** netaknute šume

15 000 zadovoljnih gostiju iz prošle sezone će vam ovo potvrditi

RAZDALJINE

- BN** Bijeljina - Budimlija **38 km**
- ŠA** Šabac - Budimlija **60 km**
- VA** Valjevo - Budimlija **77 km**
- TZ** Tuzla - Budimlija **78 km**
- NS** Novi Sad - Budimlija **131 km**
- BG** Beograd - Budimlija **139 km**
- UE** Užice - Budimlija **174 km**
- ZR** Zrenjanin - Budimlija **178 km**
- KG** Kragujevac - Budimlija **194 km**
- SU** Subotica - Budimlija **234 km**

GPS NAVIGACIJA

- Širina: 44.494990
- Dužina: 19.216542

